

Herrer bekendt, de Pladser, som der navnlig kan være Tale om. Det er — for at begynde Nord fra — Hirtshals, Sandnæshage, Hanstholm, Klitmøller og Vorupør. Paa alle disse Pladser er det ubestrideligt og uimodsigeligt godtgjort af de forskellige Kommissioner, der have foretaget Undersøgelser, at der er fast Ler- og Stenbund. Enkelte Steder kan der ligge smaa partielle Striber af Sand oven paa den faste Bund, men det er saadanne Bagateller, at det betyder saa godt som intet at suge dette Sand bort, inden man bygger sine Moler. Vi have jo desuden i Praksis et absolut uforkasteligt Bevis for, at det ikke er løs Tale, naar jeg siger, at det spiller en uhyre Rolle, om der er fast Bund at bygge paa. Det have vi et praktisk Bevis for deri, at den Forsøgsmole, som jeg vel tør kalde den, der ved Hirtshals er bygget forholdsvis umaadelig billigt, henset til de enorme Summer, som de Herrer sagkyndige forlange til Havneanlæg paa en saadan Plads, til Trods for sin Billighed, til Trods for sine ikke kostbare og som Følge deraf ikke stærke Dimensioner, har holdt sig særdeles godt, og ikke alene det, men holdt sig saa godt som fri for Tilsanding. Det er jo indlysende, det maa enhver kunne forstaa, at der er uhyre Forskel paa, om man har en fast Bund, hvorpaa Havneværkerne bygges, og en fast Bund foran Havnemundingen, fri for Sand, saaledes at Bølgeslaget intet har at rode op og skylle ind i Havnebassinet, eller man har sine Havnemolehoveder liggende paa Sand af en saadan Beskaffenhed, at hvert Bølgeslag ved at gaa tilbage efter at have ramt Havnehovedet, roder mere eller mindre Sand op af Bunden og fører det enten ind i Havnen eller ind til Siderne af dens Bygningsværker.

Jeg har derfor forment, at man burde tage Hensyn til disse Forhold og tillægge disse Omstændigheder en ikke ringe Betydning ved Bedømmelsen af, om man med mer eller mindre Fortrøstning skal gaa til det foreslaaede Anlæg af en Havn ved Skagen. Jeg sætter i og for sig ikke saa overmaade stor Pris paa dette Havneanlæg. Vi maa jo alle erkende, at det ikke er saa absolut nødvendigt for Fiskeriets Trivsel ved Skagen at have en Havn netop uden for Døren, da man har den udmærkede Frederikshavn Havn at ty til. Men jeg har dog ikke turdet eller kunnet modsætte mig Bevillingen til dette Havneanlæg, navnlig af Hensyn til, at det synes at være saavel den høje Regering som en stor Del, maaske den allerstørste Del af

Tingets Medlemmer om at gøre at faa dette Anlæg frem. I Parentes vil jeg bemærke, at jeg fortænker selvfølgelig ikke i ringeste Maade den paagældende Minister i, at han har taget Forslaget op. Han kunde næsten ikke andet. Da den nedsatte Kommission selv har betragtet det som sin Hovedopgave i allerførste Række at komme til Anlægget af en Havn ved Skagen, er det ganske naturligt, ja næsten nødtvungen, at Ministeren ogsaa har taget det op som Nummer 1; men jeg tror, at Kommissionen ikke har gjort Ret heri. Og hvordan det nu er, om Skagens Havn lykkes mere eller mindre godt, vil Skagens Fiskeri ikke gaa til Grunde, hvis den lykkes mindre godt. De have, som sagt, Frederikshavns Havn at falde tilbage paa. Men for mig er Hovedsagen, hvad jeg har nævnt før og skal gentage nu, da jeg gerne vil have, at de Herrer skulle have det ganske klart, Frygten for at det, hvis Havnen bliver mindre vellykket, skal umuliggøre Bestræbelserne for at gennemføre et Anlæg andre Steder paa Jyllands Kyst, og det vilde være blodig Uret mod Fiskerne. „Jeg er ganske sikker paa, at hvis man vilde — hvad jeg vilde anse for det klogeste — anvende det Beløb, som der her foreslaas til Skagen-Havnen, til en videre Udvikling af Hirtshalsanlægget, havde man der høstet en Erfaring, som kunde komme til gode, naar Talen var om at forsøge andre Steder paa Jyllands Kyst. Det er min Overbevisning, at hvis man vilde gøre dette, vilde man derfor kunne have forlænget den allerede bestaaende Mole med en krum Arm og et Havnehoved og bygget en tilsvarende Mole ud til, saaledes at man havde haft et Havnebassin, og vilde man være forsigtig, kunde man lade de to Moler staa ganske rolig nogle Aar for at se, om de holdt sig fri for Tilsanding. Nu se vi — jeg vil i saa Henseende henvise de Herrer til Bilag 1 i Betænkningen — at en af vore sagkyndige paastaar med stor Bestemthed, at der er en himmelvid Forskel paa Tilsandingen, om det er en enkelt Mole eller en hel Havn, den enkelte Mole sander til, den færdige Havn ikke. Det er Mening. Jeg skal indrømme, at der er nogen Sandsynlighed for, at de to Moler holde sig bedre fri for Tilsanding end en; men at den Omstændighed, at man tilføjer en Mole, som f. Eks. ved Gilleleje, skulde vende Forholdene fuldstændig om og forhindre Tilsanding, er ganske utænkeligt. Det er en af den Slags Naiviteter, som man ikke maa tro paa, selv om den frem-